

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/55/2016
Identifikačné číslo spisu: 1314221008
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1314221008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: SHSM, s. r. o., so sídlom Suché Mýto 6, 811 03 Bratislava, IČO: 44 170 769, zastúpeného Mgr. Lubomírom Bugáňom, advokátom, so sídlom Bajkalská 25/A, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: OMEGA Investments a.s., so sídlom Tomášiková 64, 831 04 Bratislava, IČO: 46 455 141, zastúpenému JUDr. Samuelom Baránikom, advokátom, so sídlom Podjavorinskej 7, 811 03 Bratislava, o zaplatenie 236 937,04 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/6/2016-468 z 29. januára 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 23Cb/225/2014-415 z 23. novembra 2015 prerušil konanie v predmetnej právnej veci do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12Cb/40/2013. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobou z 22. septembra 2014 sa žalobca domáha, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 236 937,04 eur s príslušenstvom. Dňa 30. decembra 2001 žalobca uzavrel s právnym predchodcom žalovaného zmluvu o obstarávaní služieb spojených so správou nehnuteľnosti (ďalej aj „zmluva o správe nehnuteľnosti“), na základe ktorej zabezpečoval komplexnú správu budovy Hotela Park Inn Danube a súvisiacich pozemkov. Zmluvou o predaji podniku zo dňa 28. februára 2013, uzavretou medzi spoločnosťou BRC Property, a. s. “v likvidácii“ ako predávajúcim a spoločnosťou SITNO HOLDING, a.s. ako kupujúcim, nadobudla spoločnosť SITNO HOLDING, a.s. podnik spoločnosti BRC Property, a. s. “v likvidácii“ do vlastníctva, pričom predaj podniku bol žalobcovi oznámený dňa 11. marca 2013. Na základe zmluvy o predaji z 28. februára 2013 sa tak zmluvnou stranou zmluvy o správe nehnuteľnosti namiesto spoločnosti BRC Property, a. s. “v likvidácii“ stala spoločnosť SITNO HOLDING, a.s.. Zmluvou o predaji podniku, uzavretou medzi spoločnosťou SITNO HOLDING, a.s. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, nadobudol žalovaný podnik spoločnosti SITNO HOLDING, a.s., pričom tento predaj bol žalobcovi oznámený dňa 28. mája 2013. Zmluvnou stranou v Zmluve o správe nehnuteľnosti namiesto spoločnosti SITNO HOLDING, a.s. sa stal žalovaný. S účinnosťou ku dňu 23. decembra 2013 žalobca odstúpil od zmluvy o správe nehnuteľnosti a v liste od

odstúpení (doručený žalovanému dňa 18. decembra 2013) vyzval žalovaného na úhradu všetkých splatných záväzkov voči žalobcovi. Žalovaný dlžnú sumu nezaplatil. Jeho dlh predstavuje sumu 236 937,04 eur, z čoho suma 58 120,88 eur bola žalobcom vyúčtovaná spoločnosti SITNO HOLDING, a.s., ktorej záväzky prevzal žalovaný a suma 178 809,16 eur bola vyúčtovaná priamo žalovanému.

2. Podaním z 5. novembra 2015 žalovaný navrhol, aby súd predmetné konanie prerušil do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12Cb/40/2013, v ktorom sa žalobca domáha zaplata sumy 71 241,74 eur titulom zaplata faktúr č. 2013040040 a č. 2013030060, ktorých zaplata sa žalobca domáha aj v predmetnom súdnom spore.

3. Súd prvej inštancie podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) predmetné konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12Cb/40/2013. Na odôvodnenie uviedol, že v oboch konaniach sa konajúce súdy budú musieť vysporiadať so skutkovým a právnym posúdením predaja podniku dňa 25. marca 2013 zo spoločnosti SITNO HOLDING, a.s. na spoločnosť BRATISLAVA RIVER CENTER SERVICES Ltd. V konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12Cb/40/2013 (ktoré začalo skôr) sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom spore, pretože ak Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 12Cb/40/2013 skonštatuje, že spoločnosť SITNO HOLDING, a.s. predala svoj podnik spoločnosti BRATISLAVA RIVER CENTER SERVICES Ltd dňa 25. marca 2013 a predmetom tohto predaja boli aj záväzky spoločnosti SITNO HOLDING, a.s. voči žalobcovi, tak žalovaný v tomto konaní nemôže byť pasívne vecne legitimovaný zo zmluvy o správe nehnuteľnosti zo dňa 30. decembra 2011.

4. Na odvolanie žalobcu rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“), ktorý uznesením č. k. 3Cob/6/2016-468 z 29. januára 2016 zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z 23. novembra 2015. V odôvodnení uznesenia uviedol, že odvolanie žalobcu prejednal podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

5. Odvolací súd poukázal na ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., z ktorého vyplýva, že pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Uviedol, že po preskúmaní veci zistil, že predmetom žaloby je zaplata žalovanej sumy voči žalovanému, aj keď zaplata časti tejto sumy sa žalobca domáha v inom konaní voči ďalšiemu subjektu. Ďalej konštatoval, že dôvodnosť žaloby musí posúdiť podľa vykonaného dokazovania v predmetnom spore, ktoré musí navrhnúť žalobca, pričom sporné skutočnosti v predmetnom spore si súd môže vyriešiť v rámci predbežných otázok. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. zrušil, pretože dôvody pre jeho vydanie neexistovali. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude pokračovať v konaní a následne vo veci rozhodnúť.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej len „dovolateľ“) na pošte dňa 7. apríla 2016 dovolanie. Navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil s poukazom na ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., pretože odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu je nepreskúmateľné, keďže odvolací súd dostatočne neuviedol, prečo použitie ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. neprichádza do úvahy, pričom všeobecný záver odvolacieho súdu popiera a vylučuje akúkoľvek aplikáciu tohto ustanovenia. Z celého textu uznesenia odvolacieho súdu nevyplýva zmienka, resp. pochopenie kľúčového dôvodu, prečo súd prvej inštancie konanie prerušil - a to je formulovanie otázky, ktorá sa rieši v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom vedenom pod sp. zn. 12Cb/40/2013, ktorá má význam pre predmetný spor. Tým, že do textu odôvodnenia uznesenia odvolací súd neprevzal kľúčový dôvod pre rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré zrušil bez toho, aby sa týmto kľúčovým dôvodom zaoberal, došlo k jednostrannosti a arbitrárnosti jeho uznesenia. Odvolací súd nemusel zachádzať do všetkých detailov sporu, avšak v prípade kľúčovej otázky nastolenej súdom prvej inštancie bolo jeho povinnosťou sa s touto otázkou zaoberať. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia tiež nezaoberal ani jeho vyjadrením z 22. decembra 2015, ktoré podal k odvolaniu žalobcu a ktoré bolo súčasťou spisu.

7. Ďalej dovolateľ uviedol, že odvolací súd pochybil aj pri samotnej formulácii výroku uznesenia, pretože pokiaľ dospel k právnomu záveru, že nie sú splnené podmienky pre prerušenie konania, bolo jeho povinnosťou výrok uznesenia súdu prvej inštancie zmeniť tak, že návrh na prerušenie konania zamietne. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p., ktoré je použiteľné len v prípade, keď súd prvej inštancie rozhodoval bez návrhu. V danom prípade však o prerušení konania rozhodol súd prvej inštancie na základe návrhu žalovaného.

8. Podľa názoru dovolateľa všetky vyššie uvedené skutočnosti sú dôvodom pre konštatovanie, že nepreskúmateľnosť uznesenia odvolacieho súdu je zásadná, hrubá, podstatná a nespočívajúca v detailoch, ale naopak, spočívajúca v základoch, na ktorých má stáť rozhodnutie odvolacieho súdu, keďže uznesenie odvolacieho súdu neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre jeho rozhodnutie, čím je daná kvalifikovaná nepreskúmateľnosť uznesenia tak, ako ju má na mysli stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uverejnené pod č. R 2/2016 v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016.

9. K dovolaniu žalovaného zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol z dôvodu jeho neprípustnosti. Poukázal na judikát R 111/1998, ktorý postupom súdov doteraz nebol prekonaný a podľa ktorého nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je tzv. inou vadou konania v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.. V uznesení sp. zn. 3Cdo/18/2013 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) pomerne rozsiahlo cituje rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“), podporujúce výklad, že nedostatočnosť odôvodnenia nezakladá pre účastníka odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p., ale len tzv. inú vadu konania podľa ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p..

10. K vyjadreniu žalobcu zaslal žalovaný písomné vyjadrenie (tzv. dupliku), v ktorom upriamil pozornosť na to, že dovolanie podal ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, preto otázku jeho prípustnosti treba výhradne posudzovať podľa ustanovení tohto procesného predpisu.

11. Ďalej žalovaný uviedol, že judikatúra, na ktorú odkazuje žalobca, bola postupom NS SR podľa ust. § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov už prekonaná, a to práve prijatím zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 2/2016, v zmysle ktorého „nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.,“. Ďalej poukázal aj na judikatúru obchodnoprávneho kolégia NS SR, ktorého senáty sa v rozhodovacej činnosti vo väčšine prípadov prikláňajú k tomu, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá dovolaciu vadu podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., t. j. odňatie možnosti konať pred súdom (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 1ObdoV/10/2012), resp. judikatúra občianskoprávneho kolégia NS SR k otázke nepreskúmateľnosti v období po prijatí zjednocujúceho stanoviska č. R 2/2016.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania v zmysle ust. § 470 ods. 4 C. s. p., po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej v neprospech bolo rozhodnutie vydané (ust. § 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p. najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie žalovaného bolo podané v apríli 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý v ust. § 473 zrušil Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (zákon č. 99/1963 Zb.). Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (v znení platnom a účinnom od 1. januára 2015), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto

zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, § 237 a § 239 O. s. p., teda procesnej právnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalovaný podal predmetné dovolanie.

14. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

15. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., podľa ktorých dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdному dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska, proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak: a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky. Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkoch, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

16. V preskúmvanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu po zrušení uznesenia súdu prvej inštancie po prerušení konania. Keďže sa jedná o uznesenie o (ne)prerušení konania, ide o rozhodnutie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné v zmysle ust. § 239 ods. 3 O. s. p.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené by dovolanie bolo prípustné iba vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v ust. § 237 ods. 1 O. s. p.. Dovolateľ procesné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ O. s. p. nenamietal a keďže vady tejto povahy v dovolacom konaní nezistil z úradnej povinnosti ani odvolací súd, prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nevyplýva. Dovolateľ v dovolaní namietal výslovne vadu podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., t. j. že sa mu postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom. Túto vadu videl v tom, že uznesenie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie.

18. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. rozumie taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho subjektívnych práv a právom chránených záujmov. Zo znenia zákona „ak sa postupom súdu účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom“ vyplýva, že následok v podobe znemožnenia realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania musí byť v príčinnej súvislosti s nesprávnym procesným postupom súdu, teda s porušením procesných predpisov upravujúcich konanie pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom dáva ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. do súvislosti výslovne s faktickou činnosťou súdu, a nie s rozhodnutím súdu alebo jeho odôvodnením.

19. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (viď. sp. zn. I. ÚS 46/05, sp. zn. II. ÚS 76/07).

20. Vo všeobecnosti platí, že účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je doložiť právnosť výroku rozhodnutia, pričom je odôvodnenie zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci.

21. V preskúmvanej veci odvolací súd upramuje pozornosť aj na stanovisko NS SR k výkladu ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (jedná sa o zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR č. R 2/2016 z 3. decembra 2015), z ktorého vyplýva, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., pričom len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvod podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o

skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa vyššie citovaného ustanovenia. Jedná sa o taký výnimočný prípad, keď ide o také nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré neobsahuje ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, čo vykazuje znaky, až vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém alebo vady zásadnej, hrubej a podstatnej“ prípadne, ak sa zrušením napadnutého rozhodnutia má dosiahnuť náprava „justičného omylu“. Z tohto stanoviska vychádza aj judikatúra senátov obchodnoprávneho a občianskoprávneho kolégia pri posudzovaní dovolacích námietok ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre jeho nedostatočné odôvodnenie.

22. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 23Cb/225/2014-415 z 23. novembra 2015 prerušil konanie v predmetnej právnej veci do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. zn. 12Cb/40/2013 podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., keďže dospel k záveru, že v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. zn. 12Cb/40/2013 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom spore - ide o posúdenie otázky týkajúcej sa predaja podniku spoločnosťou SITNO HOLDING, a.s. spoločnosti BRATISLAVA RIVER CENTER SERVICES Ltd dňa 25. marca 2013, a to najmä či predmetom predaja podniku boli aj žalované pohľadávky žalobcu voči žalovanému. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Je pravda, že odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu je pomerne stručné, avšak z jeho obsahu je zrejmé, že sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

23. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že predmetom sporu na základe žaloby žalobcu je zaplatenie žalovanej sumy 236 937,04 eur s príslušenstvom proti žalovanému, aj keď zaplatenia časti tejto sumy sa žalobca domáha v inom konaní voči inému subjektu. Podľa názoru odvolacieho súdu, dôvodnosť žaloby súd musí posúdiť podľa vykonaného dokazovania v predmetnom súdnom spore, pričom dôkazné bremeno v tomto smere spočíva na žalobcovi, pričom sporné skutočnosti si môže súd v konaní vyriešiť v rámci posúdenia tzv. predbežných otázok. Z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu je zrejmé, že riešenie otázky (týkajúcej sa predaja podniku dňa 25. marca 2013 spoločnosťou SITNO HOLDING, a.s. spoločnosti BRATISLAVA RIVER CENTER SERVICES Ltd) v spore vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12Cb/40/2013 odvolací súd nepovažoval za taký dôvod, pre ktorý by bránil súdu v predmetnom spore ďalej postupovať, vykonávať dokazovanie a v prípade potreby si prejudiciálne vyriešiť aj tie predbežné otázky, ktoré majú relevanciu pre rozhodnutie tohto sporu.

24. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci rozhodnutím odvolacieho súdu (zrušením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie) a ani jeho odôvodnením (ktoré je síce stručné, avšak je z neho zrejmé, prečo odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil) nedošlo k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia z dôvodu nedostatočného odôvodnenia zakladá tzv. inú vadu konania v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., ktorá však sama o sebe prípustnosť dovolania nezakladá (viď. zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR č. R 2/2016). Vydaním uznesenia odvolacieho súdu nedošlo k znemožneniu realizácie procesných práv žalovaného.

25. Odvolací súd rozhodoval v odvolacom konaní na základe odvolania žalobcu, ktoré podal proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Žalovaný podal k tomuto odvolaniu písomné vyjadrenie (založené v spise na č. 461), ktoré obsahuje tie isté dôvody na prerušenie konania, ktoré žalovaný uviedol vo svojom návrhu na prerušenie konania zo dňa 4. novembra 2015, pričom podľa pokynu súdu prvej inštancie (č. l. 465 súdneho spisu) bolo vyjadrenie doručené aj žalobcovi ako druhej strane sporu. Skutočnosť, že uznesenie odvolacieho súdu sa nezaobera osobitne vyjadrením žalovaného k odvolaniu, podľa názoru odvolacieho súdu (sama o sebe) nemá za následok odňatie možnosti žalovanému konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.. Rovnako to platí aj pre nesprávne právne posúdenie veci, ktoré je síce prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo o sebe však prípustnosť dovolania nezakladá. Samotným právnym posúdením veci totiž nemôže

dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, pretože právnym posúdením vecí sa mu neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Dovolateľ má pravdu v tom, že v posudzovanom prípade súd prvej inštancie rozhodoval o prerušení konania na základe návrhu žalovaného na prerušenie konania. Odvolací súd preto nemal uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p.. Pokiaľ by však aj odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na prerušenie konania zamietne (pozn. odvolacieho súdu - uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania zrušil), výsledok by bol pre strany sporu rovnaký, t. j. pokračovanie v spore súdom prvej inštancie. Z dôvodu preto výrokom uznesenia odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalovanému konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

26. Vzhľadom na to, že v posudzovanom prípade prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z ust. § 239 O. s. p. a ani z ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. (korešpondujúce s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243b ods. 5 O. s. p.) ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

27. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.